

Î N C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ivlevi” și Societatea cu Răspundere Limitată „Gulevitr”, reprezentate de avocatul Isiumbeli Valeriu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Ivlevi” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cristina Roșca” cu privire la încasarea datoriei și la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Gulevitr” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cristina Roșca” și Roșca Petru cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care a fost respins apelul și recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ivlevi” și Societatea cu Răspundere Limitată „Gulevitr” și menținută hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 7 iulie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă, și menținută încheierea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 7 iulie 2016, prin care a fost respinsă cererea de renunțare la acțiune,

c o n s t a t ă :

La 11 martie 2009, SRL „Ivlevi” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Cristina Roșca” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la solicitarea ÎI „Cristina Roșca”, SRL „Ivlevi” a îndeplinit lucrări de antrepriză privind reconstruirea vilei nr. 1 și nr. 2 și a anexei la vilă din sat. Dumbrava în sumă de 340 579 lei, lucrările fiind recepționate de către beneficiar, fapt confirmat prin actele de recepție a lucrărilor din iunie-septembrie 2006 și factura fiscală Seria SZ Nr. 0519275 din 19 octombrie 2006.

Menționează că pârâtul a achitat parțial lucrările de antrepriză recepționate, iar restanța la data de 10 februarie 2009, constituind suma de 66 579 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. art. 8-10, art. 512, art. 514, art. 572, art. 575, art. 602, art. 602, art. 957, art. 958, art. 966 din Codul civil.

Solicită reclamantul SRL „Ivlevi” încasarea de la ÎI „Cristina Roșca” în beneficiul SRL „Ivlevi” a datoriei în suma de 66 579 lei.

La 13 martie 2009, SRL „Gulevitr” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Cristina Roșca” și Roșca Petru cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în conformitate cu prevederile contractului nr. 13/6 din 13 iunie 2016, și-a onorat obligațiunile contractuale, îndeplinind pentru pârât lucrări de antrepriză privind reconstruirea vilei nr. 1 și nr. 2 din sat. Dumbrava în sumă de 217 012,20 lei, iar volumul și prețul lucrărilor de antrepriză au fost convenite de părți prin întocmirea devizului de cheltuieli, acestea fiind recepționate de către beneficiar, fapt confirmat prin actele de recepție a lucrărilor din iulie 2007.

Afirmă că potrivit pct. 2.4 din contractul nr. 13/6 din 13 iunie 2006, beneficiarul urma să achite antreprenorului costul lucrărilor de antrepriză în termen de 10 zile din momentul semnării actelor de recepție, obligațiune ce nu a fost îndeplinită, iar reclamația expediată în adresa pârâtului a rămas fără satisfacere.

Solicită reclamantul SRL „Gulevitr” încasarea de la ÎI „Cristina Roșca” și Roșca Petru a datoriei în mărime de 217 012,20 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 28 mai 2009, cauzele civile inițiate la acțiunile depuse de SRL „Ivlevi” și SRL „Gulevitr” au fost conexate într-o singură procedură.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 25 mai 2015, a fost dispusă înlocuirea pârâtului ÎI „Cristina Roșca” cu succesorul său în drepturi SRL „Cristina Roșca”.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 7 iulie 2016 a fost respinsă cererea avocatului Isiumbeli Valeriu privind renunțarea la acțiunea înaintată de SRL „Ivlevi” către SRL „Cristina Roșca” cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 7 iulie 2016, acțiunea înaintată de SRL „Ivlevi” împotriva SRL „Cristina Roșca” cu privire la încasarea datoriei și cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Gulevitr” împotriva SRL „Cristina Roșca” și Roșca Petru cu privire la încasarea datoriei, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, a fost respins apelul și recursul declarat de către SRL „Ivlevi” și SRL „Gulevitr” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 7 iulie 2016 și încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 7 iulie 2016.

La 17 iulie 2017, SRL „Ivlevi” și SRL „Gulevitr”, reprezentate de avocatul Isiumbeli Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunilor SRL „Ivlevi” și SRL „Gulevitr”.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare, deoarece au fost încălcate normele de drept material și procedural.

Menționează că prima instanță nu a aplicat legea materială care urma să fie aplicată și anume prevederile art. art. 931-969, art. art. 709-711 din Codul civil.

Afirmă că în conformitate cu contractul de antrepriză din 13 iunie 2006, SRL „Gulevitr” a îndeplinit toate lucrările specificate în contract și în devizele de cheltuieli, iar SRL „Cristina Roșca” era obligat să recepționeze lucrările și să le plătească în conformitate cu art. 946 din Codul civil.

Remarcă că instanțele ierarhic inferioare s-au limitat la dosarul penal, prin care s-a constatat falsificarea ștampilei și semnăturii și nicidecum nu a fost combătută prin probe veridice și pertinente efectuarea lucrărilor de construcție, enumerate în aceste acte de lucrări.

Sub acest aspect, susține că lucrările de construcție au fost efectuate în volum deplin, ce se dovedește prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 24 iunie 2013, prin care se atestă faptul, că lucrările de construcție enumerate în devizul de cheltuieli pentru reconstrucția anexei la vila nr. 1 din sat. Dumbrava și reconstrucția vilei nr. 2 din sat. Dumbrava au fost efectuate în sumă totală de 503 854 lei, dintre care au fost achitate cu diferența sumei de 217 012 lei.

Relevă că în procesul judecării cauzei penale pârâțul Roșca Petru a recunoscut faptul că lucrările invocate în devizele de cheltuieli au fost executate de către SRL „Ivlevi” și SRL „Gulevitr”, dar unele lucrări au fost executate în opinia lui necalitativ, iar pe parcursul judecării cauzelor în procedura civilă din 2009 până la 7 iulie 2016, acțiune reconvențională privind recunoașterea a careva lucrări ca executate necalitativ și încasarea prejudiciului de la recurenți, nu a fost înaintată.

Mai indică că în dosarul penal SRL „Cristina Roșca” și Roșca Petru nu au fost recunoscuți ca părți vătămate, iar acțiune civilă în cadrul dosarului penal nu a fost înaintată, ceea ce demonstrează cert faptul că dosarul penal a fost pornit după adoptarea hotărârii instanței economice de încasarea a sumelor datorate și cu intenția de a se eschiva de la achitarea datoriilor în temeiul contractelor de antrepriză și a devizelor de cheltuieli, care până în prezent sunt în vigoare, nefiind anulate de către părți și nici de către instanța de judecată.

La fel, invocă că instanța de apel nu s-a expus față de denumirile lucrărilor executate, care au fost indicate în apel și descrise în devizele de cheltuieli.

La data de 11 august 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum rezultă din materialul probator, copia deciziei instanței de apel din 16 februarie 2017, a fost expediată în adresa recurenților la data de 17 mai 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 9020 (f. d. 223, vol. II) și recepționată de către recurentul SRL „Ivlevi” la data de 19 mai 2017, ceea ce se atestă prin ștampila cu data de pe copia plicului poștal (f. d. 228, vol. II), totodată la dosar lipsesc datele cu privire la recepționarea copiei deciziei de către recurentul SRL „Gulevitr”, din care considerente recursul declarat la data de 17 iulie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Ivlevi” și SRL „Gulevitr”, reprezentate de avocatul Isiumbeli Valeriu în raport cu materialele

pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Ivlevi” și SRL „Gulevitr”, reprezentate de avocatul Isiumbeli Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SRL „Ivlevi” și SRL „Gulevitr”, reprezentate de avocatul Isiumbeli Valeriu.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ivlevi” și Societatea cu Răspundere Limitată „Gulevitr”, reprezentate de avocatul Isiumbeli Valeriu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva